

МАРИНСКА И ЈЕЗЕРСКА ПЛАСТИКА

О МАРИНСКОЈ ТЕРАСИ ДРУГЕ ИНТЕРГЛАЦИЈАЛНЕ ЕПОХЕ
НА ОСТРВУ ПРИНКИПО.

У марту 1920. год. имао сам прилику да проматрам на Принкипу једну терасу, која, како ми се чини, није још забележена.

Ова је тераса на обали Мраморног Мора, у северо-источном делу острва. На њеном северозападном крилу (које је мало покривено плавином главне долине) леже последње градске куће и синагога; њено југо-југоисточно крило иде паралелно путу од манастира Св. Николе и завршује се код једног стеновитог рта. Њена дужина је скоро 750 м., а ширина јој износи до 200 м. Теме терасе је нагнуто према мору и неосетно прелази у обалске стране. Местимице, дуж пута, обалска линија, која одговара тераси, уочава се више или мање јасно по стрмом нагибу који се диже изнад мора око 15 м. Пошто је острво (изузев плавине) покривено типичном црвеницом, тераса се истиче сивом бојом земљишта и вртовима који је покривају.

Одсеци терасе показују овакав профил:

1. При дну су кречњаци и гвожђевити шкриљци девонске старости, који се дижу изнад мора за 1—1,5 м. и који су јако нагнути према југозападу.

2. Ови су слојеви засечени врло равном абразијом површином, на којој су мрки глиновити пескови дебели око 2 м., са шљунцима и рогљастим комадима различних стена. Међу деловима шкољака, који се у овим песковима налазе у великој количини, јављају се: *Cardium tuberculatum*, *Cerithium mediterraneum*, *Mytilus edulis*, *Venus gallina*, *Ostrea* итд.

3. Сивкаст песак и културни слој.

Принкипска тераса показује да негативно померање обалске линије одговара на овом месту спуштању нивоа Мраморног Мора за 12—15 м.

Изгледа ми, да је ова тераса исте старости са галипољском, коју је описао проф. Н. И. Андрусов, као и са сличним маринским терасама (терасе са *Cardium tuberculatum* и *Tapes Calverti*) које се налазе на обали Црнога Мора (Синопа, Самсун, Карангат, Елтиген, Чокрак, Судак, Теодосија, Варна и т. д.). Принкипска тераса није дала карактеристичне облике за ове наносе (*Tapes Calverti*), али њен положај говори у прилог означеној одредби старости. Према Н. И. Андрусову, све ове терасе припадају другој интергласијалној епоси, епоси, када је медитеранска фауна продрла најпре кроз Дарданеле у Мраморно, а мало доцније кроз Босфор у Црно Море.

В. Ласкарев.

ЈЕДАН ДЕТАЉ ИЗ ЈЕЗЕРСКЕ ПЛАСТИКЕ У ШУМАДИЈИ.

На источној страни Рудника, почевши од села Кутлова и Рогојевца, преко Добраче, угљаревачке Клисуре, све до Божурње пружа се познати серпентински масив. Његов јужни део, који се налази у атару села Добраче, разбијен је у два дела. Први део, Ковионица, налази се